

Gospel RIDERS

jäsenjulkaisu 3/2016

moottoripyöräkerho ry

MOJ -meeting
15.-17.7.2016
Tampereella
- siellä nähdään!

S 4 Kolme puuta

S 6 Haltialan siunaus

S 8 GR -matkaajat
Balkanilla

EMC:stä tuttu Äijä ja pikkuäijä (kuvassa vasemmalla) ovat
aivan innoissan MOJ:sta, eikä syyttä. Ole sinäkin paikalla.

WWW.GOSPELRIDERS.FI

Pääkirjoitus

PT Juntumaa

Yhteyttä, evankeliointia ja turvallisuutta

Viides 7xSF-kampanja on oven edessä – tai muutaman ajelun päässä. Viemme jälleen evankeliumin sanomaa sadalle paikkakunnalle omalla motoristihenkisellä tavallamme ja kulttuurillamme. Toisaalta melkoisella ryminällä, toisaalta ruohonjuuritasolla pienen ihmisen rinnalla eläen ja läsnä ollen.

Heti 7xSF:n perään suuntaamme etupyörämme kohti Tamperetta ja MOJ-meetingia. Vaikka viikonloppu on avoin kaikille, tapahtuma on luonteeltaan ensisijaisesti GR-kerholaisille suunnattu. Se vahvistaa yhteyttä ja ystävyyttä sekä rakentaa uskoa.

Kun liityin GR-kerhoon keväällä 1997, sain heti alussa selvän käsityksen kerhon kahdesta olennaisesta tarkoituksesta: se yhdistää ja viestittää. Yhdistää kristittyjä motoristeja ja viestittää evankeliumin sanomaa. Kuka on mukana mitenkään, areena on vapaa. Tällaiseen kerhoon liityin. Liikenneturvallisuuden edistäminen on noussut siinä sivussa yhä vahvemmin noussut kolmanneksi merkittäväksi tarkoitukseksi.

Näiden vuosien varrella on taitettu jonkin verran peistä kerhon toimin-

talinjasta ja tarkoituksesta. Ei onneksi aivan kuolemanvakavin ilmeinen, mutta kuitenkin. Yksi painottaa evankeliointia, toinen yhteyden vahvistamista. Hyvää asiassa on se, että molempiin tarkoituksiin löytyy intohimoa. Avoimessa kerhossa kaiken a ja o on se, että näemme nämä asiat toisiaan täydentävinä, emme ikään kuin vaihtoehtoisina. Kun puhumme aina hyvää siitäkin toiminnan osa-alueesta, jota emme itse oikein ymmärrä tai koe omaksemme, se vahvistaa ja luo yhtenäisyyttä.

Olin vuonna 1997 ja olen edelleen iloinen siitä, että kerhossa on tilaa monipuolisuudelle ja erilaisuudelle. Siunaan täysillä ja iloitsen niistä, jotka evankelioivat, ja olen itsekin mukana sen verran kuin voin, vaikka en itse ole kutsumukseltani ensisijaisesti evankelista. Yhtä iloinen olen siitä, että kristityt motoristit hakeutuvat toistensa yhteyteen ihan vain yhteyden ilosta, ilman muita tarkoituksia. Myös liikenneturvallisuuden ja vastuullisuuden eteen tehtäviä ponnisteluja tervehdin ilolla. Kaikelle ja kaikille on tilaa, ja tulee olemaan. Hienoa, että olet mukana omalla, yksilöllisellä tavallasi ja lahjoillasi!

Presidentin palsta

Tapio "City Cowboy" Kyllönen

Miksi kokoonnumme?

On huikeaa kuulua tähän porukkaan! Saada kantaa Gospel Riders -selkimerkkiä ja kokea yhteyttä tämän mahtavan porukan kanssa. Sen on todistanut jo useampikin yhteinen kohtaaminen tänä vuonna. Yhteyttä olen saanut kokea muun muassa Motoristin huoltopäivillä, Turussa Liedon drive-in -motoristikirkossa ja Larsmossa kevätkokouksen yhteydessä.

Jeesuksen lähetyuskäsky kuuluu: Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsiksi: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskennyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti (Matt. 28:16-20). Oletko ajatellut, että risti selässä ajava motoristi on juurikin tämän Jeesuksen antaman tehtävän toteuttaja?

Sain toukokuussa puhelun, joka nosti jälleen esiin tämän ajatuksen. Aina Jeesuksen lähetyuskäskyn noudattaja eli "lähetysoikeutettu" ei tule suurten ihmetekojen tai voittoisan mission kanssa. Joskus Jumala johdattaa niin, että Jeesuksen todistaja on itse avuton ja autettava.

Tälläkin kertaa oli juuri niin. Neljä ystävääni oli matkalla halki Euroopan, ajaen moottoripyörillä läpi maiden, joissa he eivät olleet ennen vierailleet. Turkissa ystäväni isosta Jammusta hajosi kytkin. Kun kaverit seisivat siinä tien varressa, paikalle kaartoi turkkilainen motoristi. Englantia osaava motoristi kehotti ystäväni odottamaan siinä. Sinänsä ehkä turha kehoitus, koska eivät nämä sillä Yamahalla mihinkään olisi päässeetkään. Ei mennyt kauan, kun paikalle kaartoi paku, johon Jammu työnnettiin. Se vietiin jonnekin, ja kavereille näytettiin sillä aikaa paikallisia nähtävyyksiä. Kun esittelykierros oli ohi, kaverit vietiin ehjän Yamahan luo. Kytkin oli

korjattu. Paikalle tullut motoristi paljastui turkkilaisen mp-kerhon kakkosmieheksi, jolla oli suhteita. Kun tuli maksun aika, kaverille kerrottiin, että kaikki on jo maksettu. Mitään selityksiä tai korvauksia ei huolitettu.

Se ei ollut kovin voittoisa ristin miesten retki. He olivat vain avun tarvisijoita, joilta ei huolitettu edes korvausta tehdystä työstä tai käytetyistä osista.

Tämä kevät paljasti, että ystäväni olivat jättäneet jäljen tuon turkkilaisen motoristin sydämeen. Mies otti meihin yhteyttä Facebookissa Gospel Riders Lahden sivujen kautta. Ei vaatiakseen korvauksia tai hyvitystä, vaan tervehtiäkseen. Kysyäkseen menikö kaikki hyvin kotimatalla ja mitä nyt kuuluu. Ystäväni olivat tehneet pysyvän vaikutuksen tähän mieheen. Hän myös tarjosi uudelleen apuaan: Jos jollekin kerhonne jäsenelle sattuu täällä Turkissa jotain, ottakaa yhteyttä minuun, hän kirjoitti. Mies selvästi kaipaa uutta yhteyttä miehin. Pitäisiköhän mennä?

Meillä on edelleen tehtävä, joka on kesken. Tätä tehtävää varten myös kevätkokous teki päätöksen käyttää 20 000 € kerhon rahoja uusien Motoristiraamattujen painamiseen. Koossa on nyt noin 28 000 €. Vielä puuttuu noin 7 000 €, jotta saamme 30 000 kappaleen painoksen kustannettua. Apuasi tarvitaan edelleen. Tilinumero on FI83 4503 0010 2265 16.

Niin, ja onneksi olkoon Gospel Riders, tuhannen jäsenen raja on ylitetty. Vuodenvaihteessa meitä jäsenmaksunsa maksaneita oli 955, ja toivotin juuri tervetulleeksi 46. jäsenen tänä vuonna. Toivottavasti jokainen jäsen muistaa maksaa jäsenmaksunsa, niin meitä on myös ensi vuoden alussa yli tuhat.

Siunausta kaikille teillesi! Tapio Kyllönen

Kerhon tiedotus

Ilmoittaudu ennakolta MOJ 2016-meetingiin, saat alennusta!

Mia Joki ja miehensä Harri musisoivat MOJ-meetingissä. Niitä biisejä et ole kuullut vielä ikinä, joten älä missaa MOJ:ta!

Pekka "Vespa" Vesamäki
GR Tampere

Gospel Riders -kerhon tärkein vuosittainen kokoontumisajo MOJ-meeting lähestyy. Äijät (iso ja pieni) ovat olleet kovin tohkeissaan ja kiireisiä tapahtuman valmistelussa ja tiedottamisessa. Toki he ovat saaneet apua-kin muulta Tampereen alueen porukalta.

Tampereella odotellaan toiveikkaana ainakin parin sadan motoristin tai muuten vaan motoristihenkisen ihmisen osallistumista. Ja miksei useampienkin, kaikki ovat tervetulleita.

Myös lauantain iltakonsertista vastaavat Mia ja Harri Joki valmistautuvat innolla tapahtumaan ja tekevät uutta GR-henkistä musiikkia. Luvassa on heidän uuden CD:nsä jukistuskonsertti.

MOJ-meetingin paikan, Tampereen kristillisen koulun henkilökunta on ollut erittäin yhteistyöhaluista. Hekin odottavat tapahtumaa innolla yhdessä meidän Tampereen alueen Gospelsien kanssa.

Olethan jo käynyt kerhon nettivuilla tutustumassa MOJ-infoon? Osoite on www.gospelriders.fi/moj-2016.

Myös Äijän MOJ-studiovideoista saat paljon tietoa tapahtumasta. Linkit kaikkiin kolmeen videoon löytyvät tuolta samalta sivulta.

Jotta tapahtuma onnistuisi kaikin puolin hyvin, olisi tärkeää, että mahdollisimman moni ilmoittautuisi etukäteen. Vain sillä tavoin pystymme arvioimaan ruokailijoiden määrän ja informoimaan Kristillisen koulun "keittolatätiä" siitä, millaista joukkoa hänen on varauduttava ruokkimaan.

Ennakoilmoittautumispyyntö koskee myös jokaista 7xSF-kierroksen mukana MOJ-meetingiin tulevaa. Muistathan, että ennakkoon ilmoittautuvat saavat tapahtuman hinnoista pientä alennusta. Ennakoilmoittautuminen suljetaan 30.6. joten toimi ajoissa.

Tavataan Tampereella!

Se om MOJ! Niinkum me tamperelaiset tavataan sanoo

Kaasu pohjassa!

Hanki hyvä evankelioiva kirja ystävälle!

20€
+pk.

Tarina monien elämänvaiheiden jälkeen mottipinon juuresta media- ja moottoripyöräevankelistaksi. Mikä johti Reijo Ruotsalaisen elämänsä tärkeimmän valinnan paikalle?

Hanki tämä kirja nyt heti!

reijo.ruotsalainen@gmail.com
puh. 0400 562088

Gospel

RIDERS

moottoripyöräkerho ry

Toimituksen tiedot:

Euroll Oy, Hiekkakatu 26, 67100 Kokkola,
eurolloy@gmail.com

Päätoimittaja:

PeeTee Juntumaa, Katajatie 4 B, 17200 Vääksy
041 430 3000, ptjuntumaa@gmail.com

Taitto / Mainosmyynti:

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088
reijo.ruotsalainen@gmail.com

<https://www.facebook.com/groups/8349281437/>

Kertomus kolmesta puusta ja haaveista

Arto Hasari
GR-Hämeenlinna

Olen joskus tallettanut arkistooni kertomuksen kolmesta puusta. Se kosketti taas yhtä syvästi kuin ensi kerralla. Haluan tällä kertomuksella rohkaista sinua, olitpa missä tilanteessa hyvänsä.

Olipa kerran kolme puuta, jotka kasvoivat korkean mäen päällä. Yksi niistä haaveili olevansa joskus hyvin kaunis esine, vaikka jokin arvokas huonekalu tai aarrearkku. Toinen puu halusi olla komea laiva, joka purjehtii ulapalla kantaen arvokkaita ihmisiä. Kolmas halusi olla maailman korkein puu, jota katsoessa kaikki ihmiset näkevät taivaan puun takana.

Vuodet kuluivat, ja eräänä päivänä mäen laelle nousi mies kirves olallaan ja puunhakkaajan polte sydämessään. Kirves heilahti ja puut kaatuivat yksi toisensa jälkeen. Hakkaaja vei ensimmäisen puun verstaaseen. Puusta ei veistetty kaunista huonekalua vaan tavallinen eläinten ruokakaukalo. Puu oli hyvin pettynyt kohtaloonsa. Toinen puu kärrättiin veneveistämöön. Siitä ei tehty suurta ja arvokasta laivaa, vain pahainen kalastajapurtillo. Kolmas puu päätettiin ja sahattiin paksuiksi lankuiksi ja laitettiin varastoon. Myös toinen ja kolmas puu olivat surullisia kohtaloistaan.

Eräänä iltana saapui nuori pariskunta talliin, jossa ensimmäinen puu vietti tylsistyneenä aikaansa eläinten ruokakaukalona. Nainen oli raskaana ja synnytti tallissa lapsen, joka asetettiin ruokakaukalo. Tuolla hetkellä ensimmäinen puu tiesi olevansa tärkeä esine. Se sai kantaa sylissään arvokasta, juuri syntynyttä ihmistä.

Vuosia myöhemmin toinen puu seilasi suuren järven aalloilla mukanaan joukko köyhiä kalastajia. Äkkiä järvellä nousi tuuli, joka yltyi myrskyksi. Vene tiesi, ettei se kestäisi myrskyä vaan hajoaisi kappaleiksi. Silloin yksi miehistä nousi seisomaan ja käski myrskyä vaikenemaan. Tuuli tyyntyi ja myrsky lakkasi nopeasti. Silloin vene tiesi kuljettavansa arvokasta henkilöä.

Kolmas puu kannettiin eräänä perjantaina varastosta kukkulalle. Se kuuli ihmisten vihaista huutoja, jotka pelottivat. Sotilaat naulasivat puuhun jaloista ja käsistä miehen, joka oli kokenut kovaa kidutusta ja ihmisten parjausta. Puu tunsikin olonsa rumaksi ja runnelluksi. Seuraavana sun-

nuntaina kaikki oli kuitenkin muuttunut. Puu ei enää tuntenut häpeää rujoudestaan. Veri ei enää tahrannut sen pintaa. Puu tunsikin olevansa merkittävä, sillä ihmiset muistivat Jumalan aina katsoessaan tuota ristinmuotoista puuta.

Myös meillä ihmisillä on ollut ja on suunnitelmia siitä, millaisia haluamme tulevaisuudessa olla ja mitä haluamme elämältä. Joidenkin suunnitelmat osuvat nappiin, toisten taas ei. Kärsimykset ja vaikeudet näyttävät jakautuvan ihmisten kesken epätasaisesti ja epäoikeudenmukaisesti. Jotkut kärsivät, toiset saavat elää ilman huolen häivää.

Kukaan meistä ei tiedä, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Joku voi siirtyä ajasta ikuisuuteen silmänräpäyksessä. Joku saa avun toiselta ihmiseltä ja pääsee elämän alkuun. Se on kuitenkin varmaa, että kaiken tämän keskellä emme ole yksin.

Meillä motoristeillakin on oma tehtävämme Jumalan työsaralla. Niin kuin kolmella puulla, meidänkin olemisellamme on tarkoitus. Olitpa millainen "puu" hyvänsä, olet Jumalan silmissä arvokas. Mekin voimme olla kuin puu, joka sai kantaa lasta sylissään; ihmisiä, jotka pitävät tois-

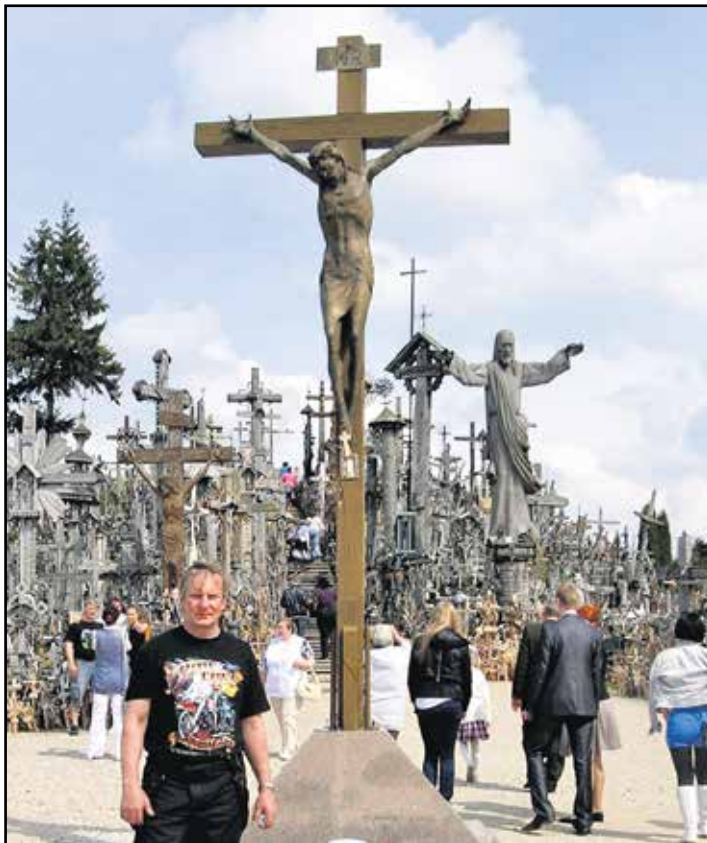
ta ihmistä syleilyssään. Mekin voimme kantaa ystäviä yli myrskytuulten. Olemme arpisia, mutta kantamistamme taakoista huolimatta olemme arvokkaita ja pyhiä, Jumalalle rakkaita.

Jumala sanoi Joosualle: Ole vain luja ja aivan rohkea (Joosua 1:7). Siihen hän kehottaa meitäkin tänä päivänä.

Turvallisia kilometrejä!

Haluatko tukea ja mahdollistaa tämän lehden ilmestymisen?

Tämän lehden ilmestymistä tuetaan mainoksilla. Jos haluat mainoksellasi näkyvyyttä GR-lehdessä, ota yhteyttä:
reijo.ruotsalainen@gmail.com
KIITOS!

Pirjo Kettu
Motoristipastori

Toukokuussa oli mahdollisuus osallistua jälleen kerran Liedon motoristikirkkoon. Ajoimme tiivistä paraatijaoa Turusta Lietoon. Oli upeaa ajaa tätä ryhmäajoa, kun näki sekä edessäpäin että takanpäin niin pitkälle kuin mahdollista moottoripyöriä parijonossa ajamassa kohti Liedon kirkkoa. Eihän sitä kovin usein näe, kun sadat tai tuhannet moottoripyörät ajavat yhdessä kohti messua.

Liedon moottoripyöräparaati on ristikulkue. Ensimmäisen moottoripyörän takapenkillä istuva kuljettaa ristiä. Tämä monen kilometrin pituinen letka on varmasti pisimpiä ristisaattueita, joita Suomessa on järjestetty.

Kun ajoimme yhdessä messuun, saimme olla Kristuksen todistajina. Kun olen liikenteessä Gospel Riders -liivi päällä ja minulla on liivin selässä risti, kerron kaikille, että kuulun kristilliseen moottoripyöräkerhoon. Näin voin olla Kris-

Pastorin palsta

Pirjo Kettu

Todistajan tehtävä

Liedon mp-paraatin risti on jälleen määränpäässä.

tuksen todistajana siellä missä kuljen, kaiken liikenteen seassa.

Myös te olette minun todistajiani, olettehan olleet kanssani alusta asti, Jeesus sanoi. Olemme Jeesuksen todistajia, jokainen meistä. Voimme olla sitä monin eri tavoin, sanoin ja teoin. Kun toimimme todistajina, olemme Jeesuksen viitoittamalla tiellä.

Jeesus sanoi myös, että meidän tulee olla yhtä, jotta maailma uskoi. Vaikka koemme yhteenkuuluvuutta esimerkiksi kokoontuessamme yhteen ja ajaessamme, annamme helposti erilaisuutemme ja erimielisyytemme tulla yhteyden esteeksi. Onko niin, etten koe itse olevani turvassa, jos lähellä on hengellisistä asioista eri tavoin ajattelevia ihmisiä? Alkuseurakuntaakaan ei ollut täysin yksimielisten ihmisten joukko. Heillä oli erimielisyyksiä, joita he käsittelivät yhdessä.

Voimme olla yhtä niin, että siedämme toistemme erilaisuutta ja kunnioitamme toisiamme, vaikka emme olisi kaikesta samaa mieltä. Tärkeää on, etten koe eri lailla ajattelevaa itselleni sellaiseksi uhkaksi, että minun pitäisi tuomita hänet. Toisten rakastaminen on toisten kunnioittamista ilman vaatimusta siitä, että toisen pitäisi ajatella moottoripyöräilystä tai hengellisistä asioista samoin kuin minä. Jumala ei antanut minulle helppoa tehtävää luodessaan minulle lähimmäisen. Minäkään en aina ole toisille se paras mahdollinen lähellä oleva. Jumala haastaa meitä olemaan inhimillisiä ja armahtavia sekä itsellemme että toisillemme.

Motoristiraamattukeräys käynnissä!

Vuonna 2007 ilmestynyttä Motoristiraamattua on painettu ja jaettu yli 100 000 kappaletta. Kiitos jokaiselle eri tavoin mukana olleelle.

Motoristiraamattu uudistuu tänä vuonna. Keräys on nyt käynnissä ja sinua tarvitaan.

Tee lahjoituksesi Gospel Riders -kerhon raamattutilille:

Aito Säästöpankki

Tili FI83 4503 0010 2265 16

Keräyslupan numero POL-2015-6455

Lupa on voimassa 01.10.2015–30.09.2017 koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Kiitos lahjastasi!

"Jumalan sana on elävä ja voimallinen" (Jes. 55:11).

MOJ -Meeting
15. - 17.7. 2016

Tampereen kristillinen koulu.

Ketarantie 4, 33680 Tampere.

Kaikki motoristit ovat tervetulleita mukavaan ja päihteettömään tapahtumaan!

**YKSI TIE,
MONTA KULKIJAA
SAMASSA HENGESSÄ**
Lisäinfoa: www.gospelriders.fi

Ajokauden 2016 siunaus Haltialassa Helsingissä 11.5.2016

Haltialan siunaus

Seikku Paunonen
Gospel Riders

Motoristit, Bikerit, kaikki hyvät ihmiset! Hiljennymme hetkeksi ja rukoilemme rukouksen, jota on kutsuttu suomalaisen miehen rukoukseksi. Olkoon se tänä iltana myös suomalaisen motoristinaisen rukous: *Jumala, Isä -- kyllä sä tiedät, aamen!*

Jumala, Isä, tietää. Hän tietää, millainen joukko on koolla täällä tänään. Hän tietää, kuinka moni meistä on jo ehtinyt kaataa pyöränsä, ja ketkä ovat ajaneet kipeitä kolareita muuten elämässään. Hän tietää, kuinka odotamme tien avautuvan vapaana eteemme, kuinka odotamme auringon kimmallusta, iloa, mutkateitä, kura-rännejä! Isä, kyllä sä tiedät.

Nyt kuulen jonkun sanovan: *Mutta minä en usko Jumalaan.* Ei mitään hätää. Tänä iltana täällä Haltialassa Jumala uskoo sinuun. Jumala uskoo meihin, me olemme hänen kädessään ja hän on valmis siunaamaan. Ehdoitta, vapaasti, aivan kuin hymy kasvoillaan. Jumala, Isä, kyllä sä tiedät!

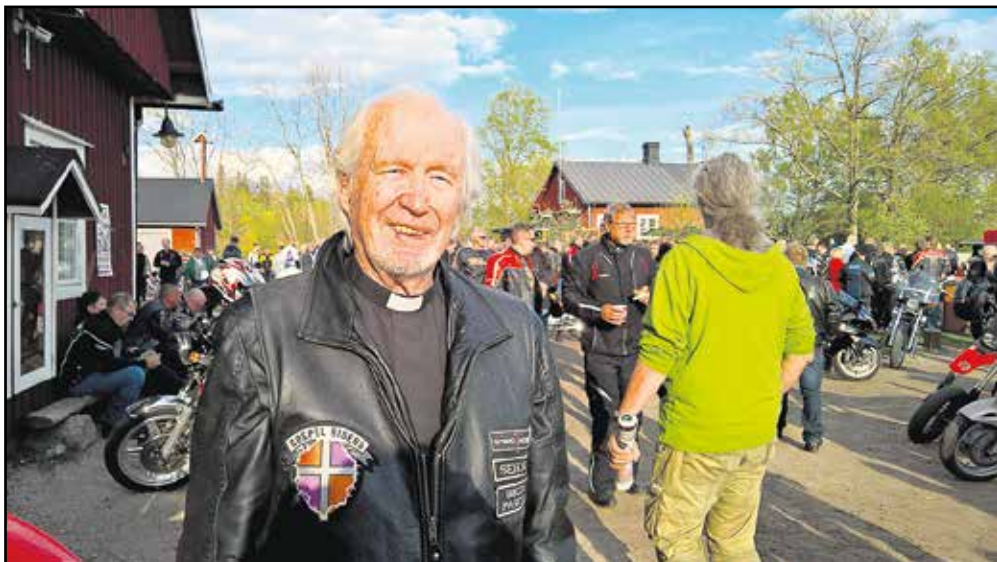
Kun valmistelimme tätä siunauksen iltaa, Haltialan emäntä Seija sanoi, että illan musiikin pitää olla heviä, hevirockia. Se on motoristien musiikkia, sitä he ymmärtävät. Uskon, että kyllä Seija seurakuntansa tuntee. Hevi tarkoittaa suomeksi painavaa, raskasta. Ja rock on kova kuin kivi.

Jäin miettimään: onko motoristin maailman kuva tällainen?

Tuntuuko seuraava tutulta? Ystäväni – joka voi olla täällä tänä iltana – sanoi: *Minulla on kaikki hyvin. Minulla on uusi pyörä, uusi vaimo ja rahaa pankissa. Mutta miksi helvetissä minä itken kypäräni visiirin huuruun, kun olen tiellä? Olen niin yksin, että tekee kipeää.* Tämä on heviä, raskasta, painavaa. Ja kova.

Muistan toisen ystäväni, joka ei ole enää täällä. Pari viikkoa ennen kuolemaansa hän antoi haastattelun, jossa vastasi kysymykseen, pelkääkö hän kuolemaa. *En pelkää, minä haistatan kuolemalle.* Kaksi viikkoa myöhemmin kuolema haistatti takaisin syövä kovien kipujen kera. Tämä on hevi, raskas maailma. Täällä kuolla. Muuta maailmaa meille ei ole annettu. Tässä maailmassa uusi ajokautemme alkaa.

Mitenkäs sinä, pappi? Pelkääkö minä? En minä omaa kuolemaani pelkää, mutta tänä iltana pelkään menettäväni rakkaimman ihmiseni, jonka kanssa olen kulkenut 55 vuotta. Hän on sairas eikä enää koskaan parane. Vihollisen

Custom-Hondalla ajeleva Biker pastori Seikku Paunonen siunasi ajokauden Haltialassa ison motoristijoukon läsnä ollessa.

nimi on Alzheimer, muistisairaus, lempinimetään *pitkät jäähyväiset*. Niitä olemme ottaneet 12 vuotta, enkä vielääkään tiedä, miten osaan päästää irti. Jäljellä on vain rukous: Isä, kyllä sä tiedät.

Tiedätkö mitään muuta motoristin maailmankuvasta, minä, pappi? Kyllä minä jotain tiedän, sillä minulla on ollut hyviä opettajia. Olin kymmenen vuotta elämästäni päivittäin tekemisissä Hongkongin nuorten heroininarkomaanien kanssa. Olin silloin heidän pappinsa, vaikkei minulla ollut biker pastoriin nauhaa liivissäni. Moottoripyörä kyllä oli. Olen istunut katsellen, kun nuoret miehet kouristelevat heroinin vieroitusrapien repiessä heidän selkärankaansa luokille, kun he huutavat, että luut palavat. Sanat loppuvat silloin. Jäljelle jää vain: Isä, kyllä sä tiedät. Se oli heviä. Ja rockia.

Tänä iltana jäljellä on vain Jumalan siunaus, jonka hän antaa Haltialan uudelle ajokaudelle. Kädessäni on pieni kirja, Motoristiraamattu. Sen nimi on Tässä on tie. Se kertoo miehestä, joka tänä iltana eräällä tavalla on Haltialan keskuksen henkilö. Eikö ole ihmeellistä, että hänen nimensä on Tie? Ristiinnaulittu, ylösnoussut Jeesus Kristus on täällä meidän keskellämme. Hänellä on meille vain yksi sanoma: Kuule, sinua rakastetaan! Se rakkaus näkyi kerran kirkkaimmillaan ristillä. Se oli rakkautta kuolemaan asti. Ehdoitta, loppuun asti. Täällä meidän keskellämme on ristillä merkittyjä motoristeja, miehiä ja naisia. He ovat valmiita antamaan tämän rakkauskertomuksen maksutta sinulle, niin kauan kuin tava-raa riittää.

Ristillä alkoi kuulua uudenlainen musiikki. Toisen maailman ääni. Se on myös heviä, vaikka se usein hukkuu tämän mailman ääniin, joskus moottorinkin jyrinään. Mutta se ei hiljene. Se on Jumalan rakkauden hevi gospel, ilosanoma. Minulle se on kuulunut yli 70 vuotta lasten laulun sanoissa: *Jeesus mua rakastaa, Raamattu sen ilmoittaa!* Ei kummoinenkaan laulu, mutta se ei lakkaa kuulumasta.

Tänä iltana saamme kaksi siunausta. Tuhannen vuoden takaa laskeutuu yllemme kelttiläisten, irlantilaisien vaeltajamunkkien siunaus. He olivat varmaan sen ajan bikereita. Ottakaa vastaan:

Tulkoon Tie sinua vastaan, olkoon tuuli aina myötäinen!

Päivä poskillesi paistakoon, vesi pelloillesi virratkoon!

Ja kunnes kohdataan, elämäsi jääköön käsiin Jumalan!

Ja toinen siunaus, vielä vanhempi, Herran siunaus, koko uudelle ajokaudelle. Ottakaa vastaan:

Herra siunatkoon teitä ja varjelkoon teitä!

Herra kirkastakoon kasvonsa teille ja olkoon teille armollinen!

Herra kääntäköön kasvonsa teidän puoleenne ja antakoon teille rauhan! Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Amen.

Kolumbialaiset ystäväni sanoivat aina erotesamme: Vaya con Dios! Kulje Jumalan kanssa.

Haltialan bikerit. Vaya con Dios! Ajakaa Jumalan kanssa!

Porvoon jokirannassa jälleen

Vanhat ja uudet tutut tapasivat Porvoon jokirannassa.

Ilo ilman viinaa on aitoa (katso vesilasin teksti). Näin on aina, kun gospelriderit tapaavat.

<http://coveredbacks.wix.com/emc2016>

LINKKI

PeeTee

Etelä-Suomen GR-kerholaiset ovat kokoontuneet jo muutaman vuoden ajan Porvoon jokirantaan tutun kahvila-ravintolan terassille aina kesäkuun ensimmäisenä tiistaina. Osanottajia on aina ollut kiitettävästi, vaikka määrä on vaihdellut säätilan ynnä muiden tekijöiden mukaan. Pari vuotta sitten kyseinen päivä oli niin kylmä, että ravintola oli suljettu, mutta ei hätää, vähän matkan päästä löytyi toinen. Tänäkään vuonna ei ollut hellettä, mutta sää oli kohtuullisen hyvä. Paikalla oli noin 60 kerholaista ainakin Helsingin, Espoon, Hyvinkään, Kaakon, Hämeenlinnan ja Lahden alueilta. Rupattelu terasseilla kävi vilkkaana, kuten aina vanhojen tuttujen tavatessa. Paikalla on aina myös ensikertalaisia, niin tälläkin kertaa. Kaikesta päätellen tällaisia rentoja ruohonjuuritason tapaamisia tarvitaan. Porvoossa taas ensi vuonna!

Lukija! Tällaisia pikku juttuja kaivataan yhteiseen lehtemme. Kuvaa, kirjoita ja lähetä. Se vie vain vähän aikaa, mutta ilo on iso ja yhteinen. Kiitos!

**ILMOITTAUDU
NYT HETI!**

OPERAATIO 2016

Yksi Tie - En Väg

25.6.-15.7.2016

7xSF starttaa juhannuksena Iso Kirjasta Keuruulta 25.6. klo 13.00 aikoihin. Meillä on jälleen oma osasto Missiotieltassa.

Muistithan tulla mukaan alueilla ja ruukoilla tapahtumien puolesta kun tulemme paikkakunnalle, että Pyhä Henki voisi meitä auttaa! Ilmoittaudu mukaan operaatioon nettisivulla.

<http://www.gospelriders.fi/>

7xsf-2016/7xsf-2016-ilmoittautuminen/

Klikkaa!

Lieto Drive-in motoristikirkko — suurin ja kaunein

Arto Koivukoski
GR Turku

On kai perusteltua kutsua kyseistä tapahtumaa yllä olevalla otsikolla. Onhan Liedon drive-in -motoristikirkko toiminut jo 36 vuoden ajan keväisenä ajokauden avauksena tuhansille motoristeille. Vuodesta toiseen se kokoaa vetovoimallaan yhteen kaikenikäisiä ja -näköisiä, eri tyylilajeja edustavia motoristeja.

Muistan osallistuneeni tapahtumaan jo 1980-luvun alussa. Se oli joko ensimmäinen tai toinen motoristikirkko Liedossa. Koko ajatus oli silloin vähän hämmentävä ja uusi Suomessa.

Motoristit kokoontuivat silloin läheisen kaupakeskuksen pihamaalle, jonne minäkin uskaltauduin mukaan pyörälläni. Meitä oli kolmisenkymmentä "pioneeria", jotka ajelimme komeassa paraatissa Liedon kirkkopihalle. Tilaisuuden lopuksi käytimme koneita Herran ylistykseksi. Se tapa on säilynyt halki vuosikymmenien.

Tapahtuma on muuttunut ja kasvanut noista ajoista monella tavalla. Puitteet ja järjestelyt ovat massiiviset. Vuodesta toiseen tapahtuma saa huomiota osakseen eri tiedotusvälineissä. Paraati on nykyisin reilusti pitempi. Se lähtee Turusta Kupittaa kentältä, joka alueena kykenee täyttämään mittavan liikenteellisen haasteen. Jo Kupittaaalle järjestäytyminen on luku sinänsä. Kenttä täyttyy vähitellen, kun eri puolilta tuleva, varsin kirjava motoristikansa saapuu paikalle.

Siirtyminen Lietoon tapahtuu järjestelmällisesti. Ryhmät lähtevät muutaman minuutin välein moottoripyöräpoliisien johtamina. Sadat ihmiset katujen varsilla ja silloilla kuvaavat ja huiskuttelevat tervehdykseksi.

Itse kirkkotapahtuma Liedon kirkon edustalla kokoaa hyvin motoristien huomion, vaikka väki on varsin laajalle levittäytyneenä. Siinä on suuri merkitys tasokkaalla musiikilla. Tänä vuonna tilaisuuteen antoi vahvan panoksen Nina Åström bändeineen.

Gospel Riders -kerholaisille Liedon drive-in -motoristikirkkoon on vuosia liittynyt aamukokouminen Aurajoen rantaan. Romana Managementin tiloissa saimme tänäkin vuonna nauttia aamiaista, virkistystä toistemme seurasta ja kuulla pitkämatkalaisten matkakokemuksia.

Turun GR-porukka järjesti tänä vuonna toisen kerran jälkijälun Auraan, ensin helluntaiseuraa

Liedon drive in -motoristikirkon tunnus on tullut tutuksi vuosikymmenin varrella ehkä kymmenille tuhansille suomalaisille motoristeille.

Motoristikirkko-idean toi Suomeen Saksasta vuonna 1980 Liedon silloinen kirkkoherra, nyt jo eläkkeellä oleva Erkki Marttinen. Hän oli mukana tänäkin vuonna jakamassa ehtoollista.

kunnan tiloihin keittolounaalle ja sieltä lähtökahville lähellä sijaitsevalle GR Turun tallille.

Liedon drive-in tapahtumalla on ikää saman verran kuin Gospel Riders -kerholla, 36 vuotta.

Se ei ole vuosina vielä kovin paljon, mutta molempien historia on rikas ja monivaiheinen. Ja elämä jatkuu, toivotaan siis siunausta ja pitkä ikää kummallekin.

GR:n 7xSF-mainoskin oli hyvin esillä Liedossa

Motoristikirkossa musisoi tänä vuonna loistava Nina Åström bändeineen.

Vanha ja paljon ajettu

Ariukki
Ari Niemeläinen

Olen jokseenkin onnellinen mies. Omistan paljon ajetun Honta-merkkisen 500-kuutioisen V2-moottorilla varustetun moottoripyörän. Johtuneeko onnellisuus sitten juuri tuosta, mene ja tiedä. Ei pyörä mikään raketti ole, mutta hyvät kyydit se antaa ja kulkee liiankin kovaa, kun innostun vääntämään kahvaa.

Hontassa oli ominaisuus, josta kerroin kerhomme Facebook-sivuilla. Kyselin mahdollisia toimintaohjeita tuon ominaisuuden – jota jotkut viaksikin sanovat – eliminoimiseksi. Vinkkejä ja korjausohjeita tuli useita, kiitos niistä. Useinhan kerhomme jäsenten pyörät ovat uudehkoja ja melko kalliitakin. Vikoja niissä ei tunnu juurikaan esiintyvän, ei edes niitä harmittavia pikku ominaisuuksia, kuten minun pyörässäni.

On kerrottava, että yksikään korjausohje tai vihje ei osunut ihan nappiin. Kyse oli käynnistymisongelmasta koneen ollessa hyvin kuuma. Tästä ominaisuudesta koitui minulle melkoisesti jopa kustannuksia. Kuten jo pyörästäkin voi päätellä – ja harmaantuneesta, olemattomasta hiuskuontalostani – olen suht koht, uskallanko sanoa pe...aukinen eläkeläinen. Porukalla ajellessa minulle lankesi bensa-asemilla kahvintarjoajan osa jonon viimeisenä, kun jouduttiin odottelemaan Ariukin Hontan koneen jäähtymistä se 10–15 minuuttia.

Jos ihan rehellinen olen, niin yksi kommentti Facebookissa oli niin lähellä, että voisin sanoa neuvon osuneen kohdalleen. Joku, en muista kuka, sanoi jotenkin tähän tyyliin: unohda koko juttu, vikaa ei huomenna enää ole. Hänelle olisin kahvit velkaa!

Siinä se. Levy on paikallaan ja "ominaisuus" poissa.

Olin kertonut pyytäneeni useammassa iltarukouksessa Yläkerran Isältä edes pientä apua tähän harmilliseksi kehittyneeseen "ominaisuuden" etsintääni. Esirukouksiakin toivoin, vaikka kyse oli vain vanhasta Hontasta. Toivottavasti ystävänä ei nyt loukkaannu, kun käytän ilmaisua vain vanhasta Hontasta.

Toki olin itsekin ehkä hieman vaikuttanut harmillisen ominaisuuden poistumiseen kulkimestani. Olin paria päivää aiemmin lisännyt jännitteensäätäjään eli regulaattoriin lisäjäähdytysriivan. Operaatio oli huolto- ja korjaustoi- mien edullisimmista päästä. Puolentoista millin paksuinen, kämmenen kokoinen alumiininen pellingala löytyi miljoonalaatikosta. Jäähdytys- pastaa mutterien alle ja jäähdytysselementtien väliin löytyi motskakopin hyllystä entisen huolto-ryitykseni jäämistöstä.

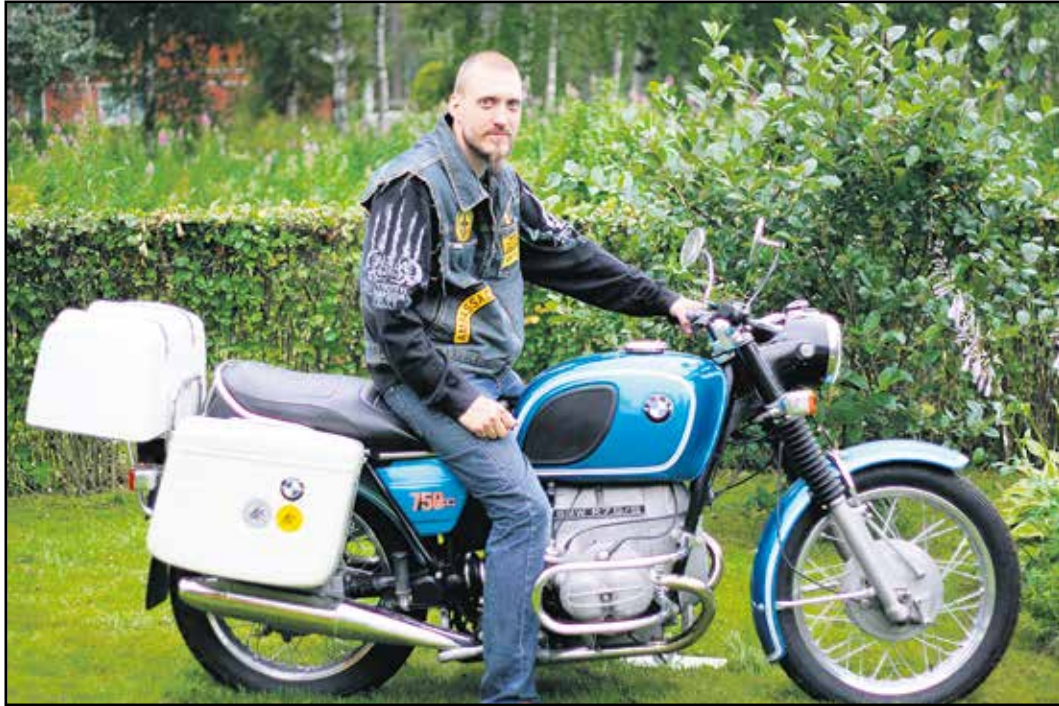
Honta käy ja kukkuu taas kilpaa käkien kanssa, mistä kiitos Taivaan Isälle ja koko vihjeitten antajien joukolle. Tartteeko se pyöräkään, ystävä, aina olla niin vimosen päälle?

Hontalla on ikää, kuten kuskillakin, mutta molemmat porskuttavat edelleen.

Tämä todistus julkaistaan tulevassa Motoristiraamatussa.

Nyt uskon

Antti Nortunen Pietarsaari

Synnyin perheeseen, jossa tiedettiin uskon perusasiat. Kävimme kerran kesässä herättäjäjuhlilla. En kuitenkaan välittänyt Jeesuksesta, paitsi että hädän hetkellä pyysin apua. Noin 15-vuotiaana tein uskonratkaisun, mutta jatkoin elämääni entiseen tapaan. Sain elämäni järjestykseen ja rauhoitin vasta vuonna 2001, kun aloin seurustella nykyisen vaimoni kanssa. Olin tutustunut häneen ammattikoulussa. Hän käveli minua vastaan, ja silloin rukoilin: "Jumala ja Jeesus, kun te kerta ootte olemassa, niin näytäkää se mulle ja antakaa tämä kaunis nainen mulle." Muutaman kuukauden kuluttua sain tekstiviestin vieraasta numerosta, ja se oli tämä sama tyttö. Hän halusi tavata minut. Silloin rukoukseeni vastattiin ensimmäisen kerran.

Kun poikamme syntyi vuonna 2008, hänen veriarvonsa osoittautuivat niin huonoiksi, että hän joutui saman tien teho-osastolle. Olimme siellä noin viikon hänen kanssaan, mutta edistystä ei tapahtunut. Minun piti palata kotikaupunkiini, koska en saanut enempää sairauslomaa poikani vuoksi. Viimeisenä aamuna rukoilin: "Jumala ja Jeesus, jos ja kun ootte olemassa, auttakaa poikaani. Nostakaa hänen arvonsa sataan, koska se on raja, jolloin pääsemme kotiin. Tai nostakaa 150:een, niin silloin pääsemme varmasti kotiin." Arvot olivat olleet 50 paikkeilla. Vain noin puoli tuntia rukouksen jälkeen lääkäri saapui luoksemme ja sanoi: "Poikanne arvot ovat nousseet äkillisesti 150:een, joten pääsette lähtemään kotikaupunkiinne sairaalaan jo tänään."

Kaikesta tästä huolimatta en ollut mielestäni uskovainen. Jos minulta kysyttiin asiasta, sanoin vain uskovani Jumalaan ja Jeesukseen.

Perheeseeni ovat aina kuulunut moottoripyörät. Olennaisinta ei ollut ajelu, vaan kaikki muu moottoripyöriin liittyvä, kuten eri kerhojen ja tallien toiminta ja kaikenlainen ruuvailu. Erityisesti vanhat brittipyörät kiinnostivat minua jo lapsena. Ensimmäisen kerran kävin veteraanirallissa kaksivuotiaana, ja nelivuotiaana tein viikolopun mittaisen ajoreissun isäni moottoripyörän kyydissä. Alla oli sivuvaunullinen Ariel 1930-luvulta 550-kuutioisella sivuventtiilikoneella.

Nykyään toimin myös museoajoneuvotarkastajana VMPK:n alaisuudessa. Tarkastan moottoripyöriä, mopoja ja moottorikelkkoja. Tarkastustoiminta tuli minulle miltei perintönä, koska isäni toimi tarkastajana vuodesta 1985 vuoteen 2012. Hän teki tarkastuksia kotonamme, joten sain siinä sivussa monen vuoden ajan koulutusta veteraanimoottoripyörästä. Itse aloitin tarkastustoiminnan vuonna 2012, ja isä siirtyi taka-alalle.

Olen tällä hetkellä Ambassadors for Jesus Christ MM -moottoripyöräkerhon jäsen. Myös Gospel Riders -kerho on tuttu monien vuosien ajalta. GR toimi minulle pitkään tukipilarina, kun olin muuten hakoteillä elämänsäni. Monista sen jäsenistä tuli minulle hyviä ystäviä ja tärkeitä esikuvia.

En ollut aiemmin uskaltanut sanoa itseäni uskovaksi, koska tiesin syntini ja ajatusmaailmani.

Kun kotikaupunkiini perustettiin uusi seurakunta, aloin käydä siellä. Vakaumukseni vahvistui, mutta jokin paha puristi edelleen sisintäni. Vasta kun paljastin pahuuteni ja päätin lähteä muutoksen tielle, huomasin muutoksen ajatusmaailmassani. Aluksi olin hämilläni, koska ajatukseni tuntuivat kuin eri ihmisen ajatuksilta. Jos minulta nykyään kysytään, olenko uskossa, vastaan: olen uskossa Jeesukseen.

Aluevastaavan esittely

Sonja Hellén-Nieminen

Minkä Gospel Riders -alueen vastaava olet?

– Espoon alueen.

Mitkä kaupungit ja kunnat kuuluvat alueeseesi?

– Espoo, Kauniainen ja Kirkkonummi

Kuinka kauan olet ollut aluevastaava?

– Syksyllä tulee neljä vuotta täyteen.

Miksi ja miten tulit aluevastaavaksi?

– Olin alkuun pari vuotta alueen tiedottajana. Kasurisen Arin lopettaessa aluevastaavan tehtävän hommat siirtyivät luontevasti minulle.

Paljonko sinulla on tiimiä ympärilläsi ja millaisissa tehtävissä?

– Meillä on kiva porukka Espoossa. Oskar Vilkevuori hoitaa tiedottajan tehtäviä ja Kari ja Hanne Häkkinen toimivat riparivastaavina. Lisäksi olemme jakaneet kesän ajeluiden ja talven kerhoiltojen vetovastuut tasaisesti kaikkien aktiivien kesken. Sokerina pohjalla toimintaa aktivoimassa ja töitä jakamassa ovat kerhomme presidentti Tapio Kyllönen ja motoristipastori Pirjo Kettu.

Miten GR toimii alueellasi?

– Toiminnan perustan muodostaa kesällä ilta-ajelut ja talvella kerhoillat Auroran kappelilla. Sen lisäksi käymme ripareilla ja olemme olleet mukana järjestämässä motoristikirkkoja Helsingin Agricolan kirkossa ja Leppävaarassa. Iso vuosittainen työrupeama on Helsingin moottoripyörämessut, jotka hoidetaan hyvässä yhteistyössä Helsingin alueen kanssa. Lisäksi pyrimme osallistumaan paljon muiden lähialueiden tapahtumiin.

Mikä moottoripyörä sinulla on?

– Nykyinen pyöräni on BMW F 800 GT.

Mitä tykkäät siitä?

– Pyörä on aika uusi enkä ole vielä sinut sen kanssa. Hauskaa siinä on oranssin punainen väri.

Jos sinulla on ollut aiemmin muita moottoripyöriä, kerro niistä.

– Minulla on ollut aiemmin neljä moottoripyörää. Ensimmäinen oli punainen MZ-merkkinen piikki, seuraava pyörä sininen Honda CB 500, kolmas pyörä musta Honda CBF 600 ja neljäs pyörä valkoinen Yamaha FZ 8-SA.

Ristikukkulalla Liettuassa toukokuussa 2016

Missä asti olet käynyt moottoripyörällä?

– Osallistuin vuonna 2010 GR:n järjestämälle Israelin-matkalle.

Onko sattunut läheltä piti -tilanteita, millaisia?

– Joka vuosi on ollut läheltä piti -tilanteita. On ollut varjelusta. Pelot-tavin niistä tapahtui moottoritiellä Tanskan EMC:stä palatessamme. Olin auton kuollessa kulmassa ohittaessani sitä. Henkilöauto koetti kiilata minut päin betoniaitaa, kunnes huomasin viime tingassa minut vierelläni ja palasi omalle kaistalleen. Huusin täyttä kurkkua kauhasta kypäräni sisällä ja yritin saada pyörää kiihtymään auton ohitse.

Missä meinaat ajella kaudella 2016?

– No Tampereelle MOJ:hin tietenkin. Elokuussa lähdemme mieheni Pertin kanssa Espanjan EMC-ralliin.

Ennakkoilmoittautuminen on välttämätön!

Tee hyvää — osallistu turvapaikka-ajoon Lahdessa

Lahden Joutjärven seurakunta ja Gospel Riders järjestävät Turvapaikka-ajon Lahdessa keskiviikkona 6.7.2016. Motoristit kyydittävät Jalakarannan Tapanilan vastaanottokeskuksen asukkaita Hollolaan Siikaniemen leirikeskukseen, jossa on varattuna päärakennuksen sali ja rantakota. Tarjoilua on tietenkin luvassa. Toinen ryhmä turvapaikanhakijoita tulee Siikaniemeen autoilla ja paluumatkalla vaihdetaan ryhmiä. Näin mahdollisimman moni halukas saa moottoripyöräkyä.

GR-motoristit kokoontuvat klo 16.50 Jalkarannan Salen pihaan, Tapanilankatu 6, josta siirrytään vastaanottokeskukseen, Sammalsuonkatu 17. Tule mukaan tutustuttamaan turvapaikanhakijoita kristittyihin miehiin, moottoripyöräharrastukseen ja suomalaiseen luontoon! Jotta järjestäjät tietävät, monelleko voidaan luvata moottoripyöräkyä, ennakkoilmoittautuminen on välttämätön 22.6. mennessä osoitteeseen: peete.juntumaa@gospelriders.fi

Gospel Riders -matkaajat Balkanilla

Martti Jantunen

Veljeskerhomme CMA:n (Christian Motorcyclist Association) Makedonian osasto järjesti 27.-29.5.2016 kolmannen CMA Balkan Meetingin. Tapahtuman paikka oli Makedonian Ohrid, joka sijaitsee maan lounaisosassa Albanian rajan tuntumassa. Raja on muutamien kilometrien päässä keskellä Ohridjärveä. Matkaa Kreikan rajalle on noin 50 kilometriä.

CMA Finlandin presidentti Matti Natri on ollut vaimonsa Tarun kanssa lähetys- ja kehitysaputyössä Albaniassa noin kahdeksan vuoden ajan. Matti on ollut myös perustamassa Albaniaan CMA:n osastoa ja ymmärtääkseni mukana kristillisen motoristitoiminnan levittämisessä muihinkin Balkanin alueen maihin.

Matti kutsui minut ja eräitä muita Gospel Riders -motoristeja mukaan tapahtumaan ja tutustumaan samalla Balkanin seutuun. Mietin talven aikana lähtemistä monelta kannalta, ja tähän liittyvästä johdattuksesta kerron myöhemmin. Kevään mittaan alkoi näyttää siltä, että lähtö järjestyy, ja toukokuun lopussa oli pyörä huollettuna ja pakattuna. Suomesta lähti omilla pyöriillä ajaen myös kerhomme Jyväskylän aluevastaava Kimmo Lahtinen sekä CMA Finlandin jäsen Tero Ahola. Olemme kaikki kolme Jyväskylän seudulta. Lisäksi puolisen tusinaa CMA Finlandin ja CMA Swedenin jäsentä sekä Reijo Ruotsalainen ja Roy Rissanen GR-kerhosta lensivät Splitiin, josta ajoivat vuokratyöillä yhdessä kanssamme pitkin Adrianmeren rannikkoa Albanian Tiranaan ja sieltä Ohridiin.

Matkantekoa ja varjelusta Via Baltica

Työtehtävien vuoksi pääsin lähtemään Suomesta vasta lauantai-aamuna 21.5. ensimmäisellä Tallinnan lautalla. Kimmo ja Tero olivat menneet Tallinnaan edellisenä iltana ja kokoonnuimme yhteen vasta Viron puolella. Matkamme alkoi Viron, Latvian ja Liettuan läpi ajamisella. En ollut aikaisemmin ajanut Via Balticaa Jurmalaa pitteimmällä. Liikenteen rytmi alkoi poiketa siitä, mihin on tottunut Suomessa. Leveäkaistainen tie merkitsi toisaalta joustavuutta ohituksissa, toisaalta sai olla tarkkana, ettei vastantulevasta jonosta ohittamaan lähtenyt tullut eteen.

Liettuan puolella sattui läheltä piti -tilanne. Ajelimme jonossa moottoritietä ulosmenorampille, minä viimeisenä. Yhtäkkiä ramppia ohittamassa ollut auto koukkasikin sulkuviivituksen

Martti Jantunen Itävallassa

kohdalla nopeasti oikealle suoraan eteeni. Äkkijarrutuksen ja väistöliikkeen ansiosta vältin törmäyksen. Auton kylki oli vain senttien päässä, ja olin siinä tilanteessa vielä lähes moottoritien vauhdissa. Käsitin, että hengenlähtö oli lähellä, mutta Jumalan varjelus oli mukana.

Myös erään rekan ohitus aiheutti sydämen-tykytyksiä. Rekka ajoi miltei kiinni sen edellä olevassa rekassa, ja vastaantulevan ajoneuvon vuoksi jouduin kiilaamaan rekkojen väliin omalle kaistalle palatessani.

Jääkiekkoa pitkän päivän päätteeksi

Illan lähetessä ylitimme Puolan rajan ja ajelimme matkatietä pitkin Suwasalkiin. Majatalo kutsui noin 700 kilometrin päivätaipaleen jälkeen. Kun starttasimme sunnuntai-aamuna, edessä oli ajo Puolan läpi kohti Tsekin tasavaltaa. Olimme varanneet majoituksen Itävallan rajan läheltä Mikulovista, jonne olisi matkaa noin 900 kilometriä. Tiesimme, että majoitusvalinta merkitsi koko päivän ajoa nopeimmilla ja samalla tylsimillä teillä ilman mutkateiden hauskuutta.

Puolan moottoritiet vetivät hyvin, tosin Varsova ohittaessamme jouduimme ajamaan pyssähtelevässä ruuhkassa. Puolan moottoritieillä esiintyi jonkin verran autoilijoiden piittaamattomuutta moottoripyöriä kohtaan. Jotkut hiostivat meitä ajamalla lähes kiinni takavalloissa.

Eräällä huoltoasemalla tapasimme venäläisen motoristipariskunnan, joka oli lähtenyt matkalle Moskovasta. Miehellä oli ajoliivi ja selkämerkki, mutta en tunnistanut kerhon nimeä slaavilais-

ta kirjaimista. Esittelimme heille omien liiviemme merkkien sanomaa. Kun mies kiinnostui Teron kolarissa laukeavasta suojavarusteesta, Tero näytti hänelle myös sydäntään ja osoitti, että suojaakin tärkeämpi turva hänellä on Jumalassa. Juttutuokion jälkeen naapurimaan motoristi halusi yhteiskuvaan kanssamme ja erotessamme vilkutimme iloisesti toisillemme.

Illalla saavuimme sitten noin 7000 asukkaan Mikuloviin ja majoituimme hotelliin. Pyörien laukkuja purkaessamme katselimme takapihal- le näkyvää linnaa. Energiaa oli helteisen (+29) ajopäivän jälkeen vielä sen verran jäljellä, että kyselimme hotellista polkupyörien vuokrausmahdollisuutta alueeseen tutustumista varten. Huoneeseen päästyä oli reissuille tyypilliseen tapaan ensimmäisiä toimia Facebookiin kytkeytyminen Wi-Fin kautta. Vasta silloin huomasin Fb-päivityksistä, että menossa oli jääkiekon MM-finaali, jossa Suomi oli pelannut jo kaksi erää. Meni vähän aikaa, ennen kuin ymmärsimme etsiä tv:n urheilukanavan, mutta ehdimme nähdä ottelun ratkaisuhetket tsekinkielellä selostettuna.

Alppiteitä, vuoria ja myrskyä

Olimme edenneet kahtena päivänä 1600 kilometriä. Totesimme, että Splitiin, jonka olimme ottaneet tavoitteeksi tiistai-iltaan mennessä, oli matkaa enää 800-900 kilometriä reittivalinnasta riippuen. Koska olimme vain muutaman kilometrin päässä alppimaana tunnetun Itävallan rajasta, matkatiet alkoivat houkutella. Otimme suunnitelmaksi poiketa jossain vaiheessa val-

Kroatiassa oli hyvät tiet ja kauniit maisemat

taväyliltä katselemaan ja kokeilemaan Itävallan alppiteitä.

Ajelimme Wienin itäpuolelle tietä E 60, jos-

ta pääsimme St Pöltenissa olleen rekkaruuhkan välistä pujotelleen tielle numero 20. Se vei meidät kohti Mariazellä. Siltä tieltä löytyi jo alppi-

maisemia, ja kartan perusteella lähistöllä kohosi ainakin 2277-metrinen Hochsswap -vuoriston huippu. Tiet alkoivat vetää suupieltä hymyyn, kurvi toisensa perään tarjosi hienoja ajoelämyksiä.

Tien päätyttyä jatkoimme Gratzin ohi Slovenian puolelle, jossa otimme Mariborista suunnan kohti Zagabria. Ajatuksena oli ohittaa vielä tämä kaupunki ja etsiä majapaikka sen jälkeen. Zagabria lähestyessä kohtasimme kuitenkin ukkosmyrskyn. Sen aiheuttama kova vastatuuli moottoritiellä huojutti pyörää ja ajajaa. Oli pienennettävä vaihdetta, että pyörä puski paremmin kohti vastatuulta. Myrskytuulta seurasi vesisade ja kauempana välähtelivät salammat. Siinä vaiheessa oli viisainta ajaa seuraavasta rampista ulos moottoritieltä ja etsiä majapaikka. Pienen neuvottelun jälkeen majoitumme vanhasta kartanosta kunnostettuun hotelliin, jossa näytimme ainakin illallisen aikaan olevan ainoat asiakkaat.

Lue koko kertomus sivulta...

<http://www.gospelriders.fi/2016/06/18/gospel-riders-matkaaajat-balkanilla/>

Minä ja pyöräni

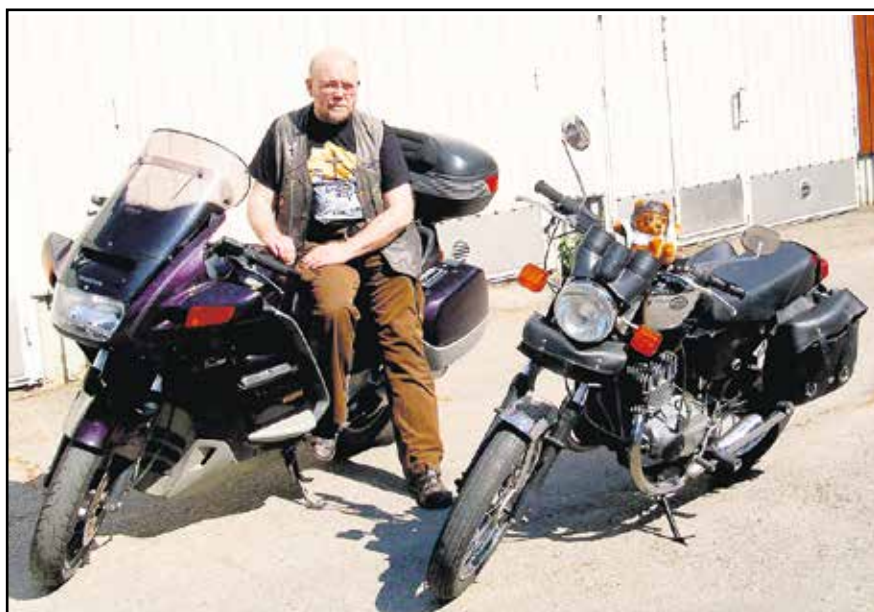
Perti "Jawa" Kiukainen Myös Äijänä tunnettu

Minut tunnetaan Jawa-miehenä, josta tuli vuoden 2015 EMC-rallyn mainoksen hahmo, Äijä.

Aikoinaan pyörän valinnassa minua kiehtoivat "elävät dinosaurukset". Tajusin, että vanhalla konseptilla tehdään muitakin pyöriä kuin erästä amerikkalaismerkkiä. Päädyin kolmepuolikkaaseen Jawaan, joka edustaa pitkälti samaa tekniikkaa kuin 1950-luvulla, mutta se on valmistettu tällä vuosituhannella.

Kun tuntee oman oman pyöränsä läpikotaisin, sen erinomaisuutta voinee kehua. Kehitys ajoneuvoissa on ollut melkoista. En ole nykyisissä perheautoissa tavannut Jawaan huonommalla kiihtyvyydellä olevaa, kun katselee tehtaiden ilmoittamia suoritusarvoja. Ruohonleikkurini ja Jawan teho on samalla kymmenluvulla, tarkastelipa sitä kilowateissa tai vanhanaikaisissa hevosvoimissa. Harkitsin taannoin, että tuo asia olisi korjattava. Pitkäksi kasvanutta nurmikkoa leikatessa on kuitenkin mukavaa, että kone ei hyydy heti. En siis vaihtanut leikkuria pienempitehoiseen.

Jawa sopii mielestäni minulle erinomaisesti. Se ei ole millään tavalla erinomainen, päinvastoin hyvin vaatimaton. Mutta miten kävi käytännössä? Jawaalla kun liikkuu, katseet kääntyvät ja korvia höristellään. Kun ollaan porukalla

liikkeellä, tuntuu että varastan suurimman huomion, vaikka joukossa olisi paljon hienompia pyöriä, joissa on kromiosat kunnossa.

Tuskin kukaan enemmän prätäkällä ajanut väittää moottoripyöräilyä mukavuuslajiksi. Tätäkin voi silti harrastaa eri tavoin. Minäkin olen antanut periksi mukavuudenhalulle ja hankkinut toisen, vanhemman pyörän. Honda Pan Europeanillani on ikää pitkästi yli kaksikymmentä vuotta, mutta kun sen konstruktio on tuoreempi kuin

kuskin valmistusvuosi, on todettava että kahden pyöräni mukavuudessa on eroa.

Mitäpä näitä vertailemaan. Olen todennut, että vanhaa sanontaa olisi muokattava. Nimitäin makuasioista voi vain kiistellä. Jos yksi tykkää yhdestä ja toinen toisesta niin sehän on hienoa. Mieltymykset voivat ajan oloon vaihtuakin, ja sekin on ymmärrettävää. On vain Yksi, joka pysyy vuosituhannesta toiseen ...eikä se ole Jawa.

Napakka ja sopusointuinen vuosikokous Larsmossa

Vuosikokouspäivä alkoi Kokkolan kirkosta. Puolenpäivän lähestyessä kirkonkellojen sointi kutsui kymmenet motoristit – ja jokunen paikkakuntalaisenkin – kansoittamaan kirkon etummaisii penkkirivejä. Tilaisuus oli lämminhenkinen paikallisen papin alkusanoista alkaen. Monien huomio kiinnittyi sanojen lisäksi pastorin vähintäänkin näyttävään ”selkämerkkiin”.

Paikallinen lahjakkuus Linda Laukkonen lauloi suoraan kuulijoiden sydämiin Uffe Lindqvistin säestyksellä. Saarnaa nousi pitämään GR-kerhon istuva presidentti Tapio Kyllönen – joka oli saanut tehtävän hoitaakseen vuorokauden varoitusajalla. Yhteiselle ehtoolliselle polvistuminen yhdisti ja kosketi, kuten aina. Kolehti kerättiin uuden Motoristiraamatun paiknokustannuksiin.

Tilinpäätösasiat

Viralliseen vuosikokoukseen osallistui 46 äänivaltaista jäsentä. Esityslistalla oli normaalien tilinpäätösasioiden lisäksi kolme muuta asiaa: viime vuoden syyskokouksen pöytäkirjan hyväksyminen, päätös kerhon varojen käyttämisestä uuden Motoristiraamatun painattamiseen ja toimikunnan nimeäminen valmistelemaan valintoja kerhon hallitukseen ja muihin tärkeimpiin tehtäviin.

Tilinpäätösasioiden käsittely sujui odotusten mukaisesti ja ilman suurempia keskusteluja. EMC-rallin talous muodostui mukavasti hieman voitolliseksi; kuluja 12200 euroa, tuloja 12890 euroa. Kerhokauppa toimii ja tuottaa tasaisesti. 7xSF-kiertue osoitti jälleen plusmerkkistä lopulukua. Koko vuoden 2015 tulos oli 6970 euroa voitollinen. Kerhon asioita on hoidettu vastuullisesti ja asiallisesti, mikä kirvoitti aplodit hallitukselle ja vastuullisille tilinpäätöksen ja vastuuvapauden pöytään nuijimisten jälkeen.

Muut asiat

Hallitus esitti kokoukselle 10 000 euron suuruisia pottia uuden Motoristiraamatun painamiseen, mutta kokous ei sellaista sulattanut – vaan päätti tuplata summan. Sekään satsaus ei vielä aiheuta huolta kerhon juoksevien kulujen hoitamiseen. Käynnissä oleva motoristiraamattukeräys oli tuottanut kokouspäivään mennessä rohkaisevat 6700 euroa ja kokouspäivän kaksi kolehtia – toinen kirkossa, toinen Larsmossa

Vuosikokous sujui rivakasti ja hyvässä hengessä.

– tuottivat reilut 800 euroa lisää. Näin ollen näköpiirissä alkoi siintää realistinen ajatus 30 000 kappaleen ensipainoksesta.

Vaalitoimikunnan jäseniksi valittiin vireän keskustelun jälkeen neljä henkilöä jäsenistön

kokoneemmasta kaartista. Valituiksi tulivat Mika Saarinen, Tarja-Liisa Käpynen, Arto Koivukoski ja PeeTee Juntumaa. Toimikunta pääseekin hommiin melkein saman tien: kerhon syyskokous pidetään Kouvolassa lauantaina 24.9. klo 15.

Veljekset kuin ilvekset ja pyörät kuin kaksi marjaa. Timo Nikko (vasemmalla) ja Martti Olsen näyttävät edustavan varsin samankaltaista pyörämakua.

Mikä vaalitoimikunta?

Säätsuosit ja kuistillakin viihdyttiin. Pöydän ääressä Birgitta ja Arto Koivukoski sekä Hannu Suomi (oikealla) jututtavat Olli ja Sirpa Lindsrömiä (selin).

Vaalitoimikunta on hallituksen ulkopuolinen työryhmä, joka haravoi jäsenistöstä hyvissä ajoin mahdollisimman hyviä ehdokkaita hallitukseen. Toimikunta pyrkii ottamaan huomioon eri alueet. Aluevastaavat ovatkin avainasemassa siinä, että hyviä ehdokkaita etsitään ja löydetään. Myös kerhon hengellinen työryhmä ja ajokouluuttajat voivat esittää ehdokkaita hallitukseen, ja tietenkin kuka tahansa äänivaltainen kerhon jäsen. Valinnat tekee syyskokous.

Vaalitoimikunnan asettaminen on osa vastuullista ja asiallista yhdistystoimintaa. Yhteisiin tehtäviin valittavilla tulisi olla pitkäkö kokemus kerhon jäsenyydestä ja laaja luottamus. Käytännössä osoitettu luotettavuus ja yhteistyökyky tiimitoiminnassa ovat tärkeitä henkilökohtaisia ominaisuuksia.

Motoristiraamattukeräys sai täydennystä sekä Kokkolan kirkon kolehdista että Larsmossa kootusta kypäräkolehdista, jonka hoiti Botnian aluevastaava Seppo Kauppinen.

Sekalaista seurakuntaa Liedossa 7.5.2016

CLUB ORENDAA

Nyt luodaan muistoja!

Löydä netistä: www.cluborenda.com

Jäsenille huikean edullisia hintoja koti- ja kaukomaiden matkoissa.

Kysy jäsenyyttä! Säästä ja tienaa MATKARAHAA! Reijo 0400 562088

Shalom!

Lähde kanssamme motoristihenkiselle matkalle Israeliin 21.-29.4.2017. Jerusalem ja Tiberias. Perushinta 1450 €, retket päälle. Opas Harri Kröger, matkanjohtajat PeeTee ja Anne Juntumaa.

Ilmoittaudu pian 041 430 3000, ptjuntumaa@gospelriders.fi

Pitkäaikainen epäily on osoittautumassa todaksi: meiltä motoristeilta puuttuu tosiaan joku ratkaiseva ruuvi päästä. Joiltakin ne lienevät puutillleet sorateiden varsille. On tää niin ihanaa!

Tiedotuksia

Valtakunnallista toimintaa

Operaatio 7xSF starttaa juhannuksena 25.6. klo 13 Isosta Kirjasta Keuruulta.

Lähdemme viiden ryhmän voimin kiertämään maata noin sadalle paikkakunnalle. Teemme yhteistyötä eri seurakuntien ja yhteisöjen kanssa, jotka myös ruokkivat ja majoittavat ryhmät. Yhteistyökumppanimme, operaation sponsorit, ovat mukana polttoainekustannuksissa, joten kaikki halukkaat voivat osallistua operaatioon.

HS-palvelu Isossa Kirjassa sponsoroi meitä jälleen juhannuksena tarjoamalla myyntipöydän missioteltasta. Myymme siellä paitoja ja lakkeja operaation tueksi. Tervetuloa pukeutumaan kesän väreihin, punaiseen.

Operaation etenemistä voi seurata yhteistyökumppanimme Järviradion kautta. Olemme siellä äänessä joka maanantai, keskiviikko ja perjantai klo 12.15 maissa. Kuuluvuusalueet löytyvät netistä ja radiota voi kuunnella myös netin kautta.

www.jarviradio.fi

25.6.-15.7. Valtakunnallinen 7xSF-evankelioimiskampanja. Ilmoittaudu netissä heti!

15.-17.7. MOJ-meeting, Tampere

La 24.9. Kiitoskirkko ja syyskokous Kouvolas-
sa

Katso tarkemmat tiedot GR-kerhon nettisivuilta:
<http://www.gospelriders.fi/toimintakalenteri/>

Seuraa myös alueellisia tapahtumia sivuilta!

Gospel Riders -aluetoiminta yhteystiedot

Puheenjohtaja

Tapio "CityCowboy" Kyllönen,
0400 262 016,

tapio.kyllonen@gospelriders.fi

Varapuheenjohtaja

Helmer Kuismin, 040 702 5804,
vice.president@gospelriders.fi

Jäsenvastaava

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240,
jasenkirjuri@gospelriders.fi

Talousvastaava

Pertti "Jawa" Kiukainen, 050 524 2462,
peritti.kiukainen@gospelriders.fi

Mediavastaava

Reijo Ruotsalainen, 0400 562 088,
reijo.ruotsalainen@gospelriders.fi

Kerhokauppa

Eeva Joutsenvirta
materiaali@gospelriders.fi

Kerholehden päätoimittaja

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Aluevastaavat

Tiedot alueiden muista vastuushenkilöistä
löytyvät GR:n nettisivuilta kohdasta aluetoi-
minta: <http://www.gospelriders.fi>

Botnia

(Kokkola, Ylivieska ja Pietarsaari)
Seppo Kauppinen, Kokkolan alue,
050 546 0155, botnia@gospelriders.fi
seppo.kauppinen@jippii.fi
Timo Qvist, Ylivieskan alue,
044 323 0911, qvistet@gmail.com.
Jens Sjöling, Pietarsaaren alue,
050 505 3502, jens.sjolind@multi.fi

Espoo

Sonja Hellén-Nieminen, 040 543 0608,
sonja.hellen-nieminen@gospelriders.fi,
espoo@gospelriders.fi

Etelä-Pohjanmaa

Timo Nikko, 040 588 9534,
vaasa@gospelriders.fi

Helsinki

Hannu Häivölä, 050 636 76,
helsinki@gospelriders.fi

Hyvinkää

Anu Enden, 050 566 4974,
hyvinkaa@gospelriders.fi

Hämeenlinna

Arto Hasari, 044 213 1715,
hameenlinna@gospelriders.fi

Itä-Suomi

Tiina ja Kari Seitoja, 050 352 4805,
tiina.seitoja@gospelriders.fi,
shtiina@gmail.com

Jyväskylä

Kimmo Lahtinen, 040 537 8132,
jyvaskyla@gospelriders.fi
Kaakko (Kouvola, Kotka)
Jukka Parkkinen, Kouvolan alue,
044 045 1001, kaakko@gospelriders.fi
Aki Nokelainen, Kotkan alue,
050 535 4068, kotka@gospelriders.fi

Kainuu

Jani Suontausta, 044 966 5627,
kainuu@gospelriders.fi

Keuruu

keuruu@gospelriders.fi

Lahti

PeeTee Juntumaa, 041 430 3000,
ptjuntumaa@gmail.com

Lapland

Jorma "Jomppe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi

Lännetie (Lohja)

Ari Maaranen, 041 504 4523,
lohja@gospelriders.fi

Mikkeli

Jukka Ikonen, 050 584 2857,
mikkeli@gospelriders.fi

Oulun seutu

Jorma "Jomppe" Laitala, 040 512 3613,
jorma.laitala@gospelriders.fi,
oulu@gospelriders.fi

Pohjois-Karjala

Veli-Matti "Veltsu" Raninen, 040 864 4861,
pohjois-karjala@gospelriders.fi

Raasepori

Kaj Klinga, 050 598 2733,
raasepori@gospelriders.fi
Satakunta (Pori)
Minna Järvinen (tiedottaja),
0400 719 536, mj70@saunalahti.fi,
satakunta@gospelriders.fi
Savo (Pohjois-Savo)
Martti Olsen, 040 839 3615,
pohjois.savo@gospelriders.fi

Tampere

Pekka "Vespa" Vesamäki, 0400 734 240,
tampere@gospelriders.fi, pekka.vesama-ki@gospelriders.fi

Turku

Arto Koivukoski, 050 514 6761,
arto.koivukoski@gospelriders.fi

Viitasaari

Jarmo Markkanen, 045 889 4284,
viitasaari@gospelriders.fi

GR Jerusalem

jerusalem@gospelriders.fi

GR Estonia

Guldar Järve, +372 5668 6312,
info@gospelriders.ee

GR Espanja

Juan Garcia Martinez,
info@yosamotor.com
Suomen- ja englanninkieliset yhteyden-
otot Susanna Luomavuori,
+34 647 654 462,
famoso36@hotmail.com